

Становище

от доц. д-р Христо Карагъзов,

преподавател във СУ „Климент Охридски“,

по отношение на дисертационния труд на:

Емануела Петрова Крондева, задочен докторант

научен ръководител - доц. д-р **Веселин Караатанасов**

на тема:

„Стимулиране на творческите музикални дейности чрез инструменти за VSTi“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление 1.3 „Педагогика на обучението по музика (Методика на обучението по музика)“

Биографични данни

Емануела Крондева започва професионалното си израстване в Национално училище по изкуствата „Проф. Веселин Стоянов“ / Русе, което завършва през 2003 година. Следват бакалавърска и магистърска степени в Софийски университет „Св. Климент Охридски“ – съответно през 2011 и 2020 година, където придобива квалификация като преподавател по музика, както и в областта на Музикалните и мултимедийни технологии. През 2021 година започва докторантурата си в СУ „Св. Климент Охридски“, плод на която е настоящият дисертационен труд.

В процеса на музикалното си и творческо израстване Крондева се изявява и като успешен изпълнител, лауреат на множество конкурси и фестивали, както и развива изпълнителска и педагогическа дейност у нас и в чужбина.

Към момента Крондева е асистент в катедра „Музика и мултимедийни технологии“ на Факултета по науки за образованието и изкуствата на СУ „Св. Климент Охридски“.

Наукометрични данни

Прегледът на справка за наукометрични показатели показва изпълнението на необходимите изисквания, за да се допусне докторантът до процедура по защита.

Статии

Докторантката е публикувала 3 статии, които са във връзка с основния труд – част от необходимата наукометрична база.

Дисертационен труд

Трудът на тема „**Стимулиране на творческите музикални дейности чрез инструменти за VSTi**“ е с обем от 329 страници, в които са включени въведение, четири глави, заключение, приноси, библиография и пет приложения.

В рамките на въведението докторантът обобщава социалните и технологични промени в настоящата културна и образователна среда, които задават нови предизвикателства пред процеса на обучение по музика, като набелязва необходимостта от нови подходи, които биха оптимизирали този процес. Задават се **цел, предмет и обект** на изследването, **основни задачи**, формулира се работната **хипотеза** и се набелязват **методите** за обосновката ѝ – експеримент, наблюдение, интервю; както и изследването на статистическите резултати. На базата на тази работа целта на докторанта е да се разработи методически модел, включващ придобиването на определени знания и умения сред учащите посредством структурирането в работата с тях на активности – в определен порядък и степени на развитие.

Първа глава на дисертационния труд е посветена на анализа на музикалното образование в страната в неговата многоаспектност. Дефинират се целите на обучението, както и образователните методи и подходи на различните етапи от неговото осъществяване, като се прилагат съответните законови рамки и положения, както и прилежащите към тях приложения и наредби.

По-нататък в главата се анализира връзката между музикално-изразните средства и VSTi технологиите. За да се направи това, се дефинират важни за изследването понятия като аранжмент, адаптация, кавър, оркестрация и транскрипция. Това неизбежно поражда отпратка към важен обзор на историята на аранжмента като такъв, както и неговия генезис и развитие в различните епохи, стилови и жанрови проявления – обзор, за чиято стойност дължим немалко на вещата ръка на научния ръководител. Този исторически очерк по мое мнение има собствено право на живот и е сред най-стойностните части от настоящия труд.

По-нататък в главата се прави структурен анализ на съвременната жанрова единица на песенната форма от различни гледни точки – спрямо изразни средства, спрямо съдържание, както и спрямо някои специфични творчески активности като музикалното очакване.

Втора глава на работата е посветена на технологиите и тяхното приложение в творческата имплементация на музикално-образователния процес. Първоначално се дефинират необходимите критерии, които творците трябва да си поставят в началото на креативната дейност, а впоследствие авторката се съсредоточава над технологичните изисквания за нейното извършване, както и върху необходимия за това инструментариум. В рамките на глава 2.1.2. има още какво да се желае по отношение на анализа както на акустичните изисквания към помещенията за осъществяване на студийна дейност, така и на необходимото хардуерно осигуряване, където много от важните „тесни места“ в системата не са дефинирани с необходимата прецизност. Някои части от използвания понятиен апарата би следвало да са разграничат по-точно, както и да не се използват жаргонни понятия, а звукотехническите такива (например микрофон тип „пушка“, или пък „въртящите копчета“ на миди контролера, когато става дума за контролер от ротационен тип, използван в устройството, което е по-скоро DAW-контролер).

Тези пропуски се компенсират от авторката тогава, когато тя навлиза в свои води при изброяването и класификацията на клавиатурите, както и при описанието на работата на специфичния звуков софтуер. Синтезът и семплирането на звук – в хардуерния и в софтуерния им вариант – също са представени достатъчно убедително и изчерпателно.

В трета глава се обръща внимание на интеграцията на VSTi и на web-базираните приложения в образователния процес, както и как този подход допринася за оптимизацията и повишаването на мотивацията на учащите се в рамките на тази експериментална работа. Наличието на добра база и на приятелска и колегиална атмосфера в 51-во СОУ само е спомогнала за по-лекото протичане на тази иначе никак не лесна изследователска и статистическа работа. Авторката е заложила на екипна колаборация между учащите, базирана на платформата BandLab, която съчетава добра интуитивност на употребата, без при това да бъде прекалено опростена – нещо, което винаги е предпоставка за последващи ограничения в творческия резултат. Така докторантката се е движела във фарватера между тези две необходимости – една перфектно изпълнена задача.

Крондева илюстрира извършената работа чрез създаването на песен – продукт, започващ от етапа на стиха и стигащ до финалната обработка. Описват се и се анализират както естетическите, агогични и синкретични предизвикателства пред този тип задача, така и логистичните, организационните и технологични такива.

В четвърта глава се извършва анализ на проучването, както и се илюстрират анкети с ученици от средния курс на обучение, и с преподаватели. Както анкетите, така и статистическите данни, които авторката обобщава, показват приноса на използването на цифровите технологии в музикално-образователния процес от гледна точка на повишаването на креативното мислене

на учащите се, както и засилената им активност и повишената им мотивация. Така на практика се доказва работната хипотеза, залегнала в уводната част на труда.

Към важната част от дисертационния труд следва да отнесем и приложенията, анкетните карти, както и разпределението на учебен план, в рамките на който да се извърши практическата дейност по интеграцията на VSTi технологиите. Така приносът „Разработването на методическа система за интеграция на виртуалните студийни инструменти в обучението по музика за ученици от V до VII клас“, дефиниран от авторката, е от особено значение и може да бъде прилаган като методически модел в рамките на едно бъдещо иновативно обучение.

Библиографията е достатъчно подробна и с необходимите препратки в самия текст.

Заклучение

От досега изложеното може да се направи извода, че дисертационният труд на Емануела Крондева „Стимулиране на творческите музикални дейности чрез инструменти за VSTi“ притежава необходимите качества в научно отношение – както като аналитика, така и като експериментална част. Създаденият методически модел е добре обоснован и може да се превърне в основа на една добра база за надграждане над съществуващия модел за обучение по музика в рамките на общообразователния цикъл.

Като се има предвид гореизложеното, предлагам без колебание на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление 1.3 „Педагогика на обучението по музика (Методика на обучението по музика)“ на Емануела Петрова Крондева.

Доц. Д-р Христо Карагъзов